

den lille Industri at gøre sig gældende der, vil Resultatet alligevel blive det, at der gaar et Aar eller to, men saa lære Amerikanerne os Kunsten af, og den eneste Ting, som er lykkedes for os der, tage de i deres Haand. Derfor er det min faste Overbevisning, at det er fuldstændig spildte Penge. Det er kun det danske Flag, vi vise, og intet andet. Det er blevet nævnt her, at der er tilstrækkelige Midler — jeg tror det var 100,000 Kr. — til at give Rejsestipendier til danske Haandværkskvende og ubemidlede industri-drivende, saa at de kunne komme over og drage Nytte af Udstillingen. Jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt, men der vil jeg strække mig vidt, for der kan jeg se, at de vedkommende ville kunne høste Udbytte og baade direkte og indirekte Gavn. Og selv om de fleste ikke skulde saa synnerlig direkte Udbytte af en Rejse derover, saa vil der dog blive saa mange Procent tilbage af de dygtige Mænd der kom derover, som ville have virkelig Udbytte og Nytte deraf, at en saadan Beføstning er vel anvendt, da den er bleven anvendt paa Folk, som ville komme tilbage og gøre deres Land Nytte. Det andet er kun at vifte med det danske Flag. Som sagt, af disse Grunde kan jeg ikke stemme for denne Bevilling, medmindre der fra Regeringen kommer en Erklæring om, at der ligger noget andet bag ved denne Bevilling, at Statshensyn af en Art, som vi ikke have nogen Anledning til at være kendte med, gøre det nødvendigt at stemme derfor. Efter hvad der officielt foreligger fra Ministeriets Side, er der ikke nogen Grund for os til at strække os langt, og holder man sig til sin Fornuft og almindelige Omdømme, er der kun ringe Grund til at tro, at vor Deltagelse i denne Udstilling vil gøre vor Industri og vort Haandværk Gavn. Derfor siger jeg, skulle vi ikke gøre dette betydelige Offer, medmindre der kommer vigtige Grunde fra Regeringen, som siger til os, at der menes noget andet med denne Bevilling, det er aldeles ikke Udstillingen i Chicago og Industriarbejdet, det drejer sig om, det er Statshensyn, der gøre det ønskeligt for vort Land, at vi ere Deltagere i denne Udstilling. I dette Tilfælde forbeholder jeg mig min Stilling, men i modsat Fald stemmer jeg imod denne Bevilling.

Formanden (Høgsbro): For at tage et Forslag tilbage giver jeg Folketinget

Tauber: Efter at den ærede Minister angaaende det første Forslag paa Endringsforslagslisten om Posthusenes Lukning har udtalt, at han vil gøre den Sag til Genstand for nærmere Overvejelse, og tillige har fremhævet, at Forholdene vare forskellige paa de forskellige Postkontorer, hvilket jeg fuldkommen anerkender, saa tillader jeg mig herved at tage dette Forslag tilbage paa egne og Medforslagsstilleres Vegne.

Formanden (Høgsbro): Endringsforslaget under Nr. 1 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Der er endnu 6 Talere indtegnede, jeg skal derfor udsætte Mødet til i Aften Kl. 8, men forinden vil jeg meddele, at jeg fra Landstingets Formand har modtaget en Skrivelse af Dags Dato, hvori han meddeler, at Landstinget i Dagsmødet har vedtaget det fra Folketinget anden Gang oversendte: "Forslag til Lov om Flytning af Statsbanestationen ved Viborg" i en fra det af Folketinget vedtagne Lovforslag afvigende Form, samt at Landstinget i Henhold til Grundlovens § 53 har besluttet at henvise Lovforslaget til et Udvalg af begge Ting og for sit Vedkommende formener, at dette Udvalg burde bestaa af 22 Medlemmer, 11 valgte af hvert Ting, med Anmodning om, at det maa blive bragt til Folketingets Kundskab, hvilket herved sker, og som Folge deraf vil der blive sat paa Dagsordenen i Morgen: Spørgsmaal om, hvorvidt Folketinget vil tiltræde Landstingets Beslutning om 11 Medlemmer til et saadant Fællesudvalg, og i bekræftende Fald Valg af disse Medlemmer.

Mødet udjat Kl. 4. 55'.

Kl. 8 genoptoges Mødet.

Harald Jensen: I Anmærkningerne til